

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/2361**af 14. september 2017****om den endelige ordning for bidrag til Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, særlig artikel 65, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Overgangsordningen med bidragsrater til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter, jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1310/2014 ⁽²⁾, var baseret på en forenklet metode og dækkede kun et begrænset antal enheder, nemlig de enheder, der betragtes som signifikante af Den Europæiske Centralbank (ECB) («signifikante enheder»). Nævnte overgangsordning blev indført for at sikre tilstrækkelig finansiering til at etablere Afviklingsinstansen og samtidig minimere den administrative byrde for Afviklingsinstansen, som på det tidspunkt kun havde en begrænset struktur og operationel kapacitet. Overgangsordningen skulle gælde, indtil Kommissionen vedtog en endelig ordning for fastsættelse og opkrævning af bidrag til administrative udgifter.
- (2) Eftersom Afviklingsmyndigheden har fået en mere stabil struktur og operationel kapacitet, er det nu hensigtsmæssigt at fastsætte den endelige ordning for årlige bidrag til Afviklingsinstansens administrative udgifter. En endelig ordning bør træde i stedet for den overgangsordning, der er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 1310/2014.
- (3) En sådan endelig ordning bør indeholde bestemmelser om fastsættelse og opkrævning af administrative bidrag ikke blot for signifikante enheder, men for alle enheder, der er omfattet af Den Fælles Afviklingsmekanisme. Bidragene bør beregnes på det højeste konsolideringsniveau i de pågældende enheder i de deltagende medlemsstater, da alle datterselskaber i en koncern inden for konsolideringens afgrænsning falder ind under anvendelsesområdet for Afviklingsinstansens beslutningsbeføjelser i forbindelse med vedtagelsen af koncernafviklingsplaner, vurderingen af afviklingsmuligheder for koncerner og vedtagelsen af afviklingsafgørelser for koncerner. Udførelsen af disse opgaver medfører udgifter for Afviklingsinstansen til indsamling og analyse af oplysninger og data om hvert enkelt datterselskab, der er omfattet af konsolideringens afgrænsning. Da dette er udgifter til de tjenesteydelser, der leveres af Afviklingsinstansen til de enheder, som er omfattet af Den Fælles Afviklingsmekanisme, bør de betales af disse enheder, og derfor bør de administrative bidrag beregnes på grundlag af deres konsoliderede regnskaber på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater, og der bør kun beregnes ét bidrag pr. koncern.
- (4) I henhold til artikel 65, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014 skal Afviklingsinstansen fastsætte og opkræve bidragene samt sikre, at de indbetales fuldt ud og rettidigt. For at sætte Afviklingsinstansen i stand til at opfylde disse krav bør der sikres en effektiv ordning til at opkræve de administrative bidrag fra de institutter og enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014. Disse institutter og enheder er allerede omfattet af en lang række indberetningskrav, der er fastsat i EU-lovgivningen. Mere specifikt indsamler ECB i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1163/2014 ⁽³⁾ data om samlede aktiver og samlet risikoeksponering med henblik på beregning af tilsynsgebyrer. De data, der indsamles i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1163/2014, kan meningsfuldt anvendes til beregning af de administrative bidrag til Afviklingsinstansen. I henhold til artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014 skal Afviklingsinstansen og ECB arbejde tæt sammen inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til nævnte forordning, herunder forsyne hinanden med alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Det er mere effektivt at anmode ECB om at overføre data, den har modtaget og efterprøvet i forbindelse med udførelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽⁴⁾, til Afviklingsinstansen end at fordoble indberetningsbyrden for de pågældende institutter og enheder. Udveksling af data mellem ECB og Afviklingsinstansen ville også gøre det muligt at undgå overlapning i forbindelse med dataefterprøvningsprocessen fra Afviklingsinstansens side og bygger på Afviklingsinstansens og ECB's forpligtelse til at arbejde tæt

⁽¹⁾ EUTL 225 af 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1310/2014 af 8. oktober 2014 om en overgangsordning med bidragsrater til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' administrative udgifter i overgangsperioden (EUT L 354 af 11.12.2014, s. 1).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1163/2014 af 22. oktober 2014 om tilsynsgebyrer (ECB/2014/41) (EUT L 311 af 31.10.2014, s. 23).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

sammen inden for deres respektive ansvarsområder i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014. Overlapning i forbindelse med dataindberetningsprocessen og efterprøvningsprocessen ville uundgåeligt kræve mere tid til beregning og opkrævning af bidrag og føre til en mindre effektiv ordning. Heraf følger, at ECB som led i samarbejdsforpligtelsen bør pålægges at overføre data til Afviklingsinstansen fra de pågældende institutter og enheder med henblik på beregning af bidrag til Afviklingsinstansen. Afviklingsinstansen bør i videst muligt omfang basere sig på de data, der er indsamlet af ECB. Afviklingsinstansen bør have adgang til nævnte data i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver i henhold til denne forordning.

- (5) Fordelingen af bidrag bør afspejle forskellen i arbejdsbyrde og hermed forbundne udgifter i forbindelse med de enheder, der henhører under Afviklingsinstansens direkte ansvar, i modsætning til dem, der henhører under de nationale afviklingsmyndigheder. Denne forordning bør derfor fastlægge, hvordan bidragene bør fordeles mellem disse to grupper af enheder. Inden for disse to grupper bør den endelige ordning, der indføres ved denne forordning, pålægge enheder at bidrage i forhold til de ressourcekrav, som de hver især stiller til Afviklingsinstansen, som anslået ved observerbare data.
- (6) Denne forordning bør fastsætte særlige regler med henblik på at skabe sikkerhed for både Afviklingsinstansen og de berørte enheder om, hvordan de individuelle årlige bidrag skal justeres i tilfælde af en fejl i beregningen eller ændringer i de underliggende data. Hvis Afviklingsinstansen laver fejl i beregningen af det årlige bidrag, bør den pålægges at korrigere fejlen. Et sådant krav bør gælde for fejl, som opstår, fordi Afviklingsinstansen anvender metoden til beregning af de individuelle årlige bidrag forkert. I sådanne tilfælde bør alle bidrag ændres. Derimod bør tilfælde, hvor inputdata, der anvendes til beregning af de individuelle årlige bidrag, ikke er korrekte eller ændres, efter at beregningen er foretaget, ikke betragtes som fejl ved beregningen og derfor behandles anderledes. I sådanne tilfælde bør kun bidragene fra de enheder, hvis data ikke var korrekte eller blev ændret, ændres.
- (7) I overensstemmelse med artikel 3 i Rådets forordning nr. 1⁽¹⁾ bør bidragsmeddelelsen og yderligere kommunikation fra Afviklingsinstansen være på sproget i den medlemsstat, hvor den modtagende institution er etableret.
- (8) Betalingerne af de årlige bidrag bør kunne tvangsfuldbyrdes, og morarenter bør finde anvendelse i tilfælde af delvis betaling, manglende betaling eller manglende overholdelse af de betingelser for betaling, der er fastsat i bidragsmeddelelsen, for at sikre, at bidragene betales fuldt ud og rettidigt.
- (9) Bidragene fra de signifikante enheder, der er omfattet af overgangsordningen, bør revurderes for at tage højde for de beløb, som de har betalt i henhold til nævnte overgangsordning. Enhver forskel mellem de rater, der er betalt på grundlag af overgangsordningen, og de bidrag, der beregnes i henhold til den endelige ordning, bør opgøres ved beregningen af bidragene til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i året efter overgangsperiodens udløb.
- (10) Eftersom denne forordning indfører den endelige ordning for bidrag til Afviklingsinstansens administrative udgifter, er forordningen om overgangsordningen ikke længere nødvendig og bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter regler vedrørende:

- 1) den endelige ordning til beregning af bidragene til dækning af Den Fælles Afviklingsinstans' (»Afviklingsinstansen«) administrative udgifter fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014
- 2) den måde, hvorpå bidragene skal betales

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

- 3) registrerings-, regnskabs- og indberetningsreglerne samt andre regler, der er nødvendige for at sikre, at bidragene betales fuldt ud og rettidigt
- 4) metoden til genberegning og justering af bidragene for overgangsperioden.

Artikel 2

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i forordning (EU) nr. 1163/2014 anvendelse. Desuden forstås ved:

- 1) »Afviklingsinstansens administrative udgifter«: udgifterne i del I i Afviklingsinstansens budget, jf. artikel 59, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014
- 2) »årligt bidrag«: det bidrag, som opkræves af Afviklingsinstansen for et givet regnskabsår i henhold til denne forordning til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter
- 3) »bidragsdebitor«: gebyrdebitor i henhold til artikel 4 i forordning (EU) nr. 1163/2014 med henblik på opkrævning af tilsynsgebyret og henhørende under anvendelsesområdet for artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014
- 4) »overgangsperiode«: den periode, der begynder den 19. august 2014 og slutter den 31. december 2017.

Artikel 3

Fastsættelse af det samlede årlige bidragsbeløb, der skal opkræves

Det samlede årlige bidragsbeløb, der skal opkræves for et givet regnskabsår, beregnes på grundlag af del I i det budget, som er vedtaget af Afviklingsinstansen for det pågældende regnskabsår i henhold til artikel 61 i forordning (EU) nr. 806/2014, justeret med resultatet af budgettet for det seneste regnskabsår, for hvilket det endelige regnskab er blevet offentliggjort i overensstemmelse med artikel 63, stk. 7, i nævnte forordning.

Afviklingsinstansen fastsætter det samlede årlige bidragsbeløb, således at del I i Afviklingsinstansens budget balancerer.

Artikel 4

Fordeling af det samlede årlige bidragsbeløb

1. Det samlede beløb, der skal opkræves i henhold til artikel 3, fordeles som følger:
 - a) 95 % til følgende enheder og koncerner:
 - i) de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 806/2014
 - ii) de enheder og koncerner, over for hvilke Afviklingsinstansen har besluttet at udøve beføjelser i henhold til artikel 7, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 806/2014
 - iii) de enheder og koncerner, over for hvilke deltagende medlemsstater har besluttet, at Afviklingsinstansen udøver de beføjelser og varetager de opgaver, den er blevet tildelt i henhold til artikel 7, stk. 5, i forordning (EU) nr. 806/2014
 - b) 5 % til de enheder og koncerner, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, i forordning (EU) nr. 806/2014.
2. Uden at dette berører artikel 7, henfører Afviklingsinstansen enheder og koncerner til en af de to kategorier, der er fastlagt i stk. 1, ud fra de data, som ECB forsyner Afviklingsinstansen med i henhold til artikel 6, stk. 1, eller artikel 11, alt efter hvad der er relevant.

3. Hvis en enhed er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 1, litra a), henføres alle de enheder, som indgår i samme koncern, til samme kategori.
4. Afviklingsinstansen rapporterer hvert år til Kommissionen om hensigtsmæssigheden af den fordeling, der er fastlagt i stk. 1, i lyset af den skiftende sammensætning af de to kategorier af enheder og koncerner.

Artikel 5

Beregning af de individuelle årlige bidrag

1. Afviklingsinstansen beregner de individuelle årlige bidrag for hvert enkelt regnskabsår ud fra de data, der modtages i henhold til artikel 6, og det samlede årlige bidragsbeløb som fastsat i henhold til artikel 3.
2. Med henblik på beregningen af de individuelle årlige bidrag anvender Afviklingsinstansen bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, 2 og 3, og artikel 10, stk. 6, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 1163/2014.
3. Med henblik på anvendelsen af de i stk. 2 omhandlede bestemmelser forstås ved:
 - a) »årligt tilsynsgebyr«: individuelt årligt bidrag
 - b) »signifikant enhed under tilsyn« eller »signifikant koncern under tilsyn«: en enhed eller koncern som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra a)
 - c) »mindre signifikant enhed under tilsyn« eller »mindre signifikant koncern under tilsyn«: en enhed eller koncern som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra b)
 - d) »enhed under tilsyn« eller »koncern under tilsyn«: enhver enhed eller koncern
 - e) »gebyrdebitor«: bidragsdebitor.
4. De årlige bidrag fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, og som er medlemmer af samme koncern, beregnes som ét samlet bidrag.
5. Hvis Afviklingsinstansen laver fejl i beregningen af et individuelt årligt bidrag, skal den rette fejlen ved at genberegne det individuelle årlige bidrag fra hver enkelt berørt enhed. Afviklingsinstansen opgør enhver forskel mellem det individuelle årlige bidrag, der er betalt, og det genberegnete beløb ved at forhøje eller nedsætte det beregnede individuelle årlige bidrag i det regnskabsår, som følger efter genberegningen.

Der foretages imidlertid ikke nogen genberegning, hvis Afviklingsinstansen bliver opmærksom på en fejl mere end fem år efter udgangen af det regnskabsår, hvor fejlen opstod.

Artikel 6

Data, der er nødvendige for beregningen af individuelle årlige bidrag

1. Hvert år senest 5 arbejdsdage efter udstedelsen af gebyrmeddelelser i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1163/2014 og under alle omstændigheder senest den 31. december det år, for hvilket gebyrmeddelelserne udstedes, forsyner ECB Afviklingsinstansen med data om hver enkelt bidragsdebitor som indsamlet af ECB i det pågældende år og anvendt til at fastsætte tilsynsgebyrerne i henhold til forordning (EU) nr. 1163/2014.
2. Dataene skal mindst indeholde følgende elementer:
 - a) navn og kontaktoplysninger på hver enkelt bidragsdebitor, jf. artikel 4 i forordning (EU) nr. 1163/2014, med henblik på tilsynsgebyrerne
 - b) de gebyrfaktorer, der er fastsat i henhold til artikel 10 i forordning (EU) nr. 1163/2014
 - c) oplysninger om, hvorvidt en bidragsdebitor er signifikant i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 eller er en enhed eller gruppe, i forbindelse med hvilken ECB har besluttet i henhold til artikel 6, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013 at udøve alle de relevante beføjelser direkte

- d) alle data, som ECB har bestemt i mangel af indberetning fra en bidragsdebitor, jf. artikel 10, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1163/2014
- e) den gyldighedsdato, der ligger til grund for gebyrberegningen for hver enkelt bidragsdebitor, og som bestemmer, hvor længe bidragsdebitoren skal betale tilsynsgebyr, og en eventuel ændring af status i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1163/2014 i den pågældende gebyrperiode.
3. Med henblik på stk. 2, litra a), skal navn og kontaktoplysninger på hver enkelt bidragsdebitor omfatte personoplysninger som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁽¹⁾, der indsamles af ECB i forbindelse med udførelsen af dens opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1163/2014, og som er nødvendige for Afviklingsinstansens udførelse af opgaver i henhold til nærværende forordning.
4. Når Afviklingsinstansen med henblik på denne forordning er nødt til at bestemme, om en enhed er en del af den koncern, der har udpeget en given bidragsdebitor, bistår ECB, de nationale afviklingsmyndigheder og de kompetente nationale myndigheder Afviklingsinstansen med alle relevante oplysninger.
5. Hvis ECB udsteder yderligere fakturaer eller genberegner den årlige tilsynsafgift i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1163/2014, meddeler ECB Afviklingsinstansen de nye data senest 5 dage efter udstedelsen af gebyrmeddelelserne.
6. Med henblik på beregningen af de individuelle årlige bidrag, som skal opkræves i et givet regnskabsår, anvender Afviklingsinstansen de data, der er indsamlet af ECB i det foregående regnskabsår i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1163/2014, og som Afviklingsinstansen er blevet forsynet med i overensstemmelse med denne artikel eller artikel 11, alt efter hvad der er relevant.
7. Hvis ECB i et givet regnskabsår ikke inden for de frister, der er fastsat i denne artikel, har forsynet Afviklingsinstansen med de data, der er nødvendige til beregningen af de årlige bidrag, kan Afviklingsinstansen anvende de senest tilgængelige data modtaget fra ECB med henblik på nævnte beregning.
8. Hvis der ikke findes tilgængelige data fra ECB, forsyner den relevante kompetente nationale myndighed efter anmodning Afviklingsinstansen med de data, den råder over.
9. Hvis der ikke findes tilgængelige data fra den kompetente nationale myndighed, forsyner bidragsdebitoren efter anmodning Afviklingsinstansen med de nødvendige data inden for en frist, der fastsættes af Afviklingsinstansen. I mangel af svar fra bidragsdebitoren inden for den frist, der er fastsat af Afviklingsinstansen, kan Afviklingsinstansen fastlægge dataene ud fra rimelige antagelser.
10. Afviklingsinstansen anvender kun de data, der er omhandlet i denne artikel, med henblik på og i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 7

Ændring af anvendelsesområde, status eller andre data

1. Hvis en enhed eller en koncern kun falder ind under anvendelsesområdet for artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014 i en del af regnskabsåret, beregnes dens individuelle årlige bidrag for det pågældende regnskabsår i forhold til antallet af hele måneder, hvor den falder ind under anvendelsesområdet for nævnte artikel.
2. Hvis status for en enhed eller en koncern skifter mellem de kategorier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i løbet af et regnskabsår, beregnes dens individuelle årlige bidrag for det pågældende regnskabsår ud fra det antal måneder, hvor enheden eller en koncern faldt ind under den pågældende kategori på den sidste dag i måneden.
3. Hvis der sker andre ændringer i en enheds eller en gruppes data, som blev anvendt til at beregne dens individuelle årlige bidrag for et regnskabsår, beregnes den pågældende enheds eller koncerns individuelle årlige bidrag for det pågældende regnskabsår på grundlag af de ajourførte data.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

4. Hvis en ændring som omhandlet i stk. 1 og 2 er blevet indberettet af ECB, eller der er sket en ændring som omhandlet i stk. 3, genberegner Afviklingsinstansen kun den pågældende enheds eller koncerns individuelle årlige bidrag for de pågældende regnskabsår. Hvis der er sket ændringer som omhandlet i stk. 1, 2 eller 3 i forbindelse med flere enheder eller koncerner i samme regnskabsår, tager Afviklingsinstansen kun hensyn til ændringer vedrørende en individuel enhed eller koncern med henblik på at genberegne den pågældende enheds eller koncerns individuelle årlige bidrag.
5. Hvis det beløb, der er betalt i individuelt årligt bidrag, er højere end det beløb, som genberegnes i overensstemmelse med stk. 4, tilbagebetaler Afviklingsinstansen den pågældende enhed eller koncern forskellen. Hvis det beløb, der er betalt i individuelt årligt bidrag, er lavere end det beløb, som genberegnes i overensstemmelse med stk. 4, betaler den pågældende enhed eller koncern forskellen til Afviklingsinstansen. Med henblik på tilbagebetaling eller opkrævning af et skyldigt beløb i henhold til dette stykke nedsætter eller forhøjer Afviklingsinstansen den pågældende enheds eller koncerns individuelle årlige bidrag i det regnskabsår, som følger efter genberegningen i henhold til stk. 4.
6. De individuelle årlige bidrag for enheder eller koncerner, som ikke er omfattet af de ændringer, der er omhandlet i stk. 1, 2 eller 3, justeres ikke.
7. Afviklingsinstansen anvender det samlede overskud eller underskud, som opstår som følge af alle de justeringer, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 5, på det samlede årlige bidragsbeløb, som skal fastsættes i henhold til artikel 3 for det regnskabsår, der følger efter det regnskabsår, hvor justeringerne foretages.
8. I overensstemmelse med princippet om sund forvaltning af sit budget træffer Afviklingsinstansen alle de beslutninger, der skønnes nødvendige for at gennemføre de bestemmelser, som er fastsat i denne artikel, herunder for så vidt angår timingen af tilbagebetalingerne fra Afviklingsinstansen og de yderligere betalinger, som skal opkræves af enhederne.

Artikel 8

Bidragsmeddelelse, kommunikation, betalinger og morarenter

1. Afviklingsinstansen udsteder en bidragsmeddelelse til bidragsdebitorerne.
2. Afviklingsinstansen underretter om bidragsmeddelelsen på en af følgende måder:
 - a) elektronisk eller ved hjælp af et tilsvarende kommunikationsmiddel
 - b) pr. fax
 - c) pr. kurer-tjeneste
 - d) pr. anbefalet brev med en formular til kvittering for modtagelsen
 - e) ved personlig aflevering.Bidragsmeddelelsen er gyldig uden underskrift.
3. I bidragsmeddelelsen præciseres det årlige bidragsbeløb og den måde, hvorpå det årlige bidrag skal betales. Den skal være behørigt begrundet med hensyn til de faktuelle og retlige aspekter af den individuelle bidragsafgørelse.
4. Afviklingsinstansen retter al anden kommunikation med hensyn til det årlige bidrag, herunder enhver opgørelsesrelateret afgørelse i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, til bidragsdebitoren.
5. Bidraget betales i euro.
6. Bidragsdebitoren betaler det årlige bidragsbeløb senest 35 kalenderdage efter udstedelsen af bidragsmeddelelsen. Bidragsdebitoren skal opfylde de krav, der er fastsat i bidragsmeddelelsen, med hensyn til betalingen af det årlige bidrag. Betalingsdatoen er den dato, hvor Afviklingsinstansens konto krediteres.
7. Det årlige bidrag fra de enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, og som er medlemmer af samme koncern, opkræves af bidragsdebitoren for nævnte koncern.

8. Uden at dette berører andre sanktionsmuligheder, som Afviklingsmyndigheden måtte råde over, pålægges der ved delvis betaling, manglende betaling eller manglende overholdelse af de betalingsbetingelser, der er fastsat i bidragsmeddelelsen, det udestående beløb af det årlige bidrag dagsrenter til ECB's rentesats for primære markedsoperationer plus 8 procentpoint fra forfaldsdatoen.

9. Ved delvis betaling, manglende betaling eller manglende overholdelse af de betalingsbetingelser, der er fastsat i bidragsmeddelelsen, fra bidragsdebitorens side underretter Afviklingsmyndigheden den nationale afviklingsmyndighed i den deltagende medlemsstat, hvor bidragsdebitoren er etableret.

Artikel 9

Tvangsfuldbyrdelse

1. Betalingen af de skyldige årlige bidrag og eventuelle morarenter i henhold til artikel 8, stk. 8, skal kunne tvangsfuldbyrdes.
2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de gældende procedureregler i den deltagende medlemsstat, på hvis territorium den finder sted.
3. Hver enkelt deltagende medlemsstats regering udpeger en myndighed — og underretter Afviklingsinstansen og Domstolen for Den Europæiske Union herom — med henblik på ægthedskontrol af individuelle bidragsafgørelser.
4. Hver enkelt bidragsafgørelse vedlægges et tvangsfuldbyrdesdokument. Tvangsfuldbyrdelsen må ikke være betinget af nogen anden form for formalitet end ægthedskontrollen af afgørelsen foretaget af den myndighed, der er udpeget i henhold til stk. 3.
5. De nationale afviklingsmyndigheder bistår Afviklingsinstansen i den tvangsfuldbyrdesprocedure, som er omfattet af de gældende procedureregler i den deltagende medlemsstat.

Artikel 10

Genberegning og opgørelse af bidrag for overgangsperioden

1. Med henblik på genberegning og opgørelse af bidrag for overgangsperioden anses november og december 2014 for at udgøre en del af regnskabsåret 2015.
2. Afviklingsinstansen genberegner i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning bidragsbeløbet fra hver enkelt enhed, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, til dækning af Afviklingsinstansens administrative udgifter i overgangsperioden.
3. Med henblik på genberegningen af bidragsbeløbene fra hver enkelt enhed i de regnskabsår, som vedrører overgangsperioden, anvender Afviklingsinstansen de data, der er indsamlet af ECB i de pågældende regnskabsår i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1163/2014, og som Afviklingsinstansen har modtaget i overensstemmelse med artikel 11, jf. dog artikel 6, stk. 4.
4. Enhver forskel mellem de rater, som er betalt af signifikante enheder på grundlag af den overgangsordning, der er fastsat i delegeret forordning (EU) nr. 1310/2014, og de bidrag, der er omhandlet i stk. 2, opgøres i beregningen af de årlige bidrag for det regnskabsår, der følger efter udløbet af overgangsperioden. Denne opgørelse foretages ved at sænke eller øge de årlige bidrag for det pågældende regnskabsår.
5. De enheder, der er omhandlet i artikel 2 i forordning (EU) nr. 806/2014, for hvilke beregningen og opkrævningen af bidrag blev udsat i overgangsperioden, betaler bidrag beregnet i overensstemmelse med stk. 2 for de år, der vedrører overgangsperioden. Disse bidrag lægges til de årlige bidrag for det regnskabsår, der følger efter udløbet af overgangsperioden.
6. Med henblik på stk. 4 forstås ved »signifikante enheder«: enheder, der af ECB på det højeste konsolideringsniveau i de deltagende medlemsstater har fået meddelelse om ECB's beslutning om, at de betragtes som signifikante, jf. artikel 6,

stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 147, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽¹⁾, og som er opført på den liste, der blev offentliggjort på ECB's websted den 4. september 2014, undtagen de signifikante enheder, som er datterselskaber af en koncern, som allerede er taget i betragtning i denne definition, og filialer, der er etableret i deltagende medlemsstater, af kreditinstitutter, som er etableret i ikkedeltagende medlemsstater.

7. Hvis den i stk. 4 omhandlede forskel eller bidragene for de år, der vedrører den overgangsperiode, som er omhandlet i stk. 5, er højere end bidragene for det regnskabsår, der følger efter udløbet af overgangsperioden, videreføres justeringen til de efterfølgende regnskabsår.

8. Hvis to eller flere enheder i en koncern er omfattet af opgørelser i henhold til stk. 4 eller 5, kan Afviklingsinstansen modregne bidrag i tilbagebetalinger til enheder i den pågældende koncern.

Artikel 11

Data, der er nødvendige til genberegning af bidrag for regnskabsår, der vedrører overgangsperioden

Senest 30 dage efter ikrafttrædelsen af nærværende forordning forsyner ECB Afviklingsinstansen med de data, der er beskrevet i artikel 6 og indsamlet af ECB i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1163/2014 i regnskabsår, som vedrører overgangsperioden.

Artikel 12

Outsourcing

1. Afviklingsinstansen kan træffe beslutning om hel eller delvis outsourcing af specifikke opgaver, der er fastsat i denne forordning.
2. Afviklingsinstansen skal begrænse outsourcing til tekniske opgaver, der vedrører opkrævning af bidrag og ikke indebærer udøvelse af dens beføjelser, for så vidt angår fastsættelsen af bidrag.
3. Ethvert mandat til en tjenesteyder med henblik på outsourcing af opgaver skal klart angive varigheden af mandatet og de specifikke opgaver, der er outsourcet, og fastlægge en ramme for regelmæssig indberetning fra tjenesteyderen til Afviklingsinstansen.
4. Enhver kontrakt mellem Afviklingsinstansen og en tjenesteyder med henblik på outsourcing af opgaver i henhold til stk. 1 skal indeholde klausuler om Afviklingsinstansens annulleringsrettigheder, rettigheder i forbindelse med videreoutsourcing og misligholdelse fra tjenesteyderens side.
5. Afviklingsinstansen forbliver, hvis den helt eller delvist outsourcer opgaver i henhold til stk. 1, fuldt ansvarlig for opfyldelsen af alle sine forpligtelser i henhold til forordning (EU) nr. 806/2014 og nærværende forordning.
6. Hvis Afviklingsinstansen helt eller delvist outsourcer opgaver i henhold til stk. 1, skal den til enhver tid påse, at:
 - a) enhver kontrakt, der indgås med henblik på outsourcing, ikke giver mulighed for overdragelse af Afviklingsinstansens ansvar
 - b) enhver kontrakt, der indgås med henblik på outsourcing, ikke giver mulighed for udelukkelse af Afviklingsinstansens ansvar i henhold til artikel 45 og artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014 eller af dens uafhængighed i henhold til nævnte forordnings artikel 47
 - c) outsourcingen ikke medfører, at Afviklingsinstansen ikke længere har adgang til de nødvendige systemer og kontrolforanstaltninger til forvaltning af de risici, den er udsat for
 - d) tjenesteyderen implementerer forretningskontinuitetsordninger svarende til dem, der anvendes af Afviklingsinstansen

⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- e) Afviklingsinstansen har den nødvendige ekspertise og de nødvendige ressourcer til at vurdere kvaliteten af de tjenester, der leveres, og tjenesteyderens organisatoriske egnethed; Afviklingsinstansen fører effektivt tilsyn med de outsourcede funktioner og forvalter de risici, der er forbundet med outsourcingen, løbende
- f) Afviklingsinstansen har direkte adgang til de relevante oplysninger, der gør det muligt for den at udøve den nødvendige kontrol med de outsourcede opgaver.
7. Hvis Afviklingsinstansen helt eller delvist outsourcer opgaver i overensstemmelse med stk. 1, skal den sikre, at tjenesteyderen er forpligtet til at efterkomme Afviklingsinstansens interne retlige krav og principper vedrørende sikkerhed og fortrolighed. Alle de fortrolige oplysninger vedrørende Afviklingsinstansen, der er tilgængelige for tjenesteyderen, må kun anvendes i det omfang, det er nødvendigt for opfyldelsen af mandatet fra Afviklingsinstansen.
8. Inden der træffes afgørelse om outsourcing, indhenter Afviklingsinstansen ECB's samtykke til at dele de data, som ECB har tilvejebragt, med en tjenesteyder i overensstemmelse med gældende bestemmelser om fortrolighed.

Artikel 13

Bistand fra nationale afviklingsmyndigheder

Afviklingsinstansen kan anmode de nationale afviklingsmyndigheder om at bistå i processen med at opkræve årlige bidrag, hvis en sådan anmodning er begrundet i omstændighederne i den enkelte sag.

Artikel 14

Ophævelse

Delegeret forordning (EU) nr. 1310/2014 ophæves.

Artikel 15

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. september 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand
